

PRASA BRYTYJSKA O WARSZAWIE

Londyn, PAT, kablem

Znany tygodnik londyński "The Economist" opublikował 26-go sierpnia artykuł pod tytułem "Opowieść o dwóch miastach", poświęcony zestawieniu losu dwóch stolic - Warszawy i Paryża.

"Przed pięciu laty, które upływają w przyszłym tygodniu - pisze "The Economist" - trzy narody podjęły wspólnie walkę przeciwko niemieckiemu najeźdźcy. Byłoby przeto karygodnym sprzeniewierzeniem się wszystkiemu temu, czemu obecna wojna jest dla ideału wolności, gdyby narody angielski lub francuski miały, w chwili wkraczania na drogę triumfu, zapomnieć o straszliwym losie, jaki spotkał naród polski. Dzwony biły na cześć uwolnionego Paryża - dla Warszawy wszakże uderzają one w żałobny ton. Jest coś w tym kontrastie, co serce rozdziera. Ludność obu miast chwyciła za broń, by przepędzić Niemców i na pomoc Paryżanom przysłały armie Aliantów i Francuzów, operujące wspólnie w ścisłej łączności, przedtem jednak mieszkańcy raz z krajowymi siłami zbrojnymi zdołały otworzyć bramy Paryża wojskom francuskim przybyłym z zamorza. Ten fakt współdziałania wojsk alianckich z krajowymi siłami zbrojnymi, zarówno w sensie planów operacyjnych jak i samych walk, powtarza się w całej Francji, która dzięki tej właśnie okoliczności tak szybko odzyskuje wolność.

Polska, której ludność walczy najdłużej, i której cierpienie są gorsze o wiele aniżeli wszystkich innych Aliantów - stanowi najtragiczniejszy kontrast w stosunku do Francji - jeżeli przeto jakikolwiek akt pomocy, możliwy do uczynienia, nie był wykonany, by ulżyć losu tych cierpiących Polaków, to ból z powodu doznanych mąk łączyć się musi z niemniej głębokim uczuciem oburzenia. Niestety, uczucie to jest uzasadnione. Już trzy tygodnie bije się ludność Warszawy, tocząc najcięższą, najkrwawszą i najbardziej desperacką walkę, o wiele zaciętszą i rozpaczliwszą, niż były nimi cztery dni zbrojnego powstania paryskiego. Przez te trzy tygodnie walczyła ludność Warszawy, nie otrzymując od swoich Aliantów prawie żadnej pomocy materialnej, ani nawet moralnej. Natomiast czyniono Polakom stale zarzuty, że rozpoczęli powstanie przedwcześnie i nie czekając na rozkazy Aliantów. Z zimnym wyrachowaniem usiłują ci faryzeusze wykorzystać militarne uchybienie tych odważnych stracenców, by zapewnić sobie częściowe usprawiedliwienie. Francuskie powstanie udało się dlatego, że przeprowadzone zostało w porozumieniu z Aliantami.

Walczaczy w Warszawie Polacy nie są odpowiedzialni za to, że powstanie znalazło się w sytuacji prawie beznadziejnej. Za to odpowiedzialni są ci, którzy w niczym nie przyczynili się, aby pomóc Warszawie. Przecie to nie ludność Warszawy odmówiła współdziałania.

Wojska rosyjskie toczą ciężkie boje u samych wrot Warszawy, ale dotychczas nie została nawiązana łączność pomiędzy nimi a tymi, którzy walczą po ich stronie wewnątrz samej Warszawy.

Tylko od Zachodu - bardzo oddalonego - przychodzi nieco pomocy drogą powietrzną, ale pomoc ta nadchodzi sporadycznie, w niedostatecznej ilości, powodując ciężkie straty wśród lotników alianckich i polskich. Istnieją jednak alianckie stacje lotnicze, położone blisko tyłów linii frontu rosyjskiego - alianckie aparaty i alianccy piloci bombardowali z tych rosyjskich baz już wielokrotnie rozmaite tereny naftowe i zakłady przemysłowe, znacznie dalej znajdujące się. Nie sposób jest tolerować taki stan rzeczy. Niewątpliwie, Rosjanie czynią obecnie największe wysiłki celem zdobycia Warszawy, co byłoby najwłaściwszym sposobem wypędzenia stamtąd Niemców. Ale bitwa to przede wszystkim różne stadia, jest więc czystą kazuistyką powstrzymanie się w międzyczasie od udzielenia pomocy w jakiegokolwiek innej postaci - pomocy, którą mogłaby uratować wiele tysięcy Polaków i bodaj nawet sama Warszawa, która w przeciwieństwie do Paryża, jest do gruntu burzona przez nazistów. Nie można tłumaczyć się tem, że polski i sowiecki

nie utrzymują ze sobą stosunków dyplomatycznych, lub że powstańcy warszawscy własnowolnie chwycili za broń. Wiadomo, że Anglicy, którzy nauczyli się w tej wojnie cenić swoich walczących przyjaciół polskich, oraz Amerykanie wywierali nacisk celem uzyskania dla Warszawy pomocy rosyjskiej. Polityczny konflikt polski - to jedna sprawa, w której zresztą ciężkie błędy i omyłki popełnione zostały przez obie strony. Inną wszakże sprawą jest orężny alians przeciw Niemcom - sprawa nieskonczenie donioslejszej wagi. Churchill i Roosevelt stale sygnalizowali znaczenie tego zagadnienia, podkreślając konieczność wspólnego prowadzenia walki. Nie mogło to ująć uwagi Stalina.

Powstanie w Warszawie jest pełnym chwały przyczynkiem do wspólnej sprawy Aliantów - tej prawdzie nie da się zaprzeczyć. Pertraktacje toczą się obecnie w sprawie przyjscia z pomocą Warszawie z rosyjskiej strony oraz na temat rozmiarów tej pomocy, koniecznych z punktu widzenia czysto militarnego. Ze względu zarówno na honor jak i na celowość tych pertraktacji powinny one doprowadzić do jednego wyniku - do pospiechu w okazaniu tej pomocy. Rzecz wszakże wprost niewiarygodna - szanse takich rezultatów są wprost odwrotne do takich oczekiwań.

Wydaje się jakby Alianci chcieli znać radość zwycięstwa dezercją z pola bitwy w Warszawie" - kończy swój artykuł "The Economist".

NIEMIEC O ZACIĘTYCH WALKACH W WARSZAWIE

Londyn, PAT, pocztą lotniczą

"Dziennik Polski" cytuje ze źródeł nieprzyjacielskich następujący opis korespondenta wojennego "Voelkischer Beobachter" Gerharda Starcke, naocznego świadka wybuchu walk w Warszawie.

"Punktualnie o godz. 5-tej po południu 1 sierpnia, we wszystkich dzielnicach Warszawy, wybuchła rewolta. Po obezwładnieniu ochrony, powstańcy opanowali wszystkimi najważniejszymi gmachami publicznymi, oraz zakładami użyteczności. Otoczyli oni wiele koszar tak dokładnie, że przerwano komunikację między naszymi oddziałami. Rebelianci wstrzymali ruch uliczny, koncentrując na nim ogień, a zwłaszcza zablokowali główne arterie przelotowe.

Wehrmacht przedsięwziął antychmiast środki zaradcze i przede wszystkim odbił główne budynki publiczne, elektrownie i zadał rebeliantom ciężkie straty w walkach ulicznych. Wielokrotne silne ataki formacji nurkowców, typu Stukas, które bombardowały główne ośrodki oporu, powolne choć metodyczne oczyszczanie całych bloków domów i skrzyżowań ulic, nie zdołały złamać uporu zacięcie walczących rebeliantów którzy utrzymali w swych rękach główne ośrodki oporu, walcząc aż do ostatniego naboju i blokując ogniem arterie miejskie.

Rebelianci walczyli z największą zaciętością nawet w zbombardowanych i bombardowanych domach. Całe życie ustało w pierwszych kilku dniach powstania."

POWIEŚĆ O LWOWIE PO ANGIELSKU

New York, PAT, w sierpniu.

Na rynku amerykańskim pojawiła się piąta książka Antoniego Gronowicza p. t. "Four From The Old Town".

Akcja tej powieści rozgrywa się we Lwowie, w czasach okupacji, gdy Polacy, Żydzi i Ukraińcy walczyli z nazistowskimi okupantami.

Książka "Four From The Old Town" wyszła nakładem Charles Scribner's Sons.

APEL PISMA KOMUNISTYCZNEGO

Londyn, PAT, pocztą lotniczą

Radiem donoszą z Warszawy, że pismo komunistyczne "Armia Ludowa" wzywa swych zwolenników do zespolenia wysiłków w walce o Warszawę i do ściślejszej współpracy z oddziałami Armii Krajowej. Pismo stwierdza, że współpraca ta układa się doskonale. Wiadomość tę podało radio 18-go sierpnia.